

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/619/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514211479
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514211479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: P. V., nar.XX.XX.XXXX, bytom I. A. XXX, proti odporcovi: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, G. M. nad Z., zast. JUDr. Ján Dzian, bytom Slnčná 27 Nové Mesto nad Váhom, v konaní o návrhu navrhovateľa na zníženie výživného, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27. marca 2015, č. k. 12C/454 /2013-192, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že návrh na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal, aby jeho vyživovacia povinnosť k odporcovi, naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom , č. k. 4P/294/2012-35 zo dňa 16.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.08.2013, č.k. 4Co/95/2013-54 160 eur bola znížená na sumu 100,- eur mesačne. Dôvodil, že v čase posledného rozhodnutia vychádzal súd pri určení výšky výživného z príjmov za rok 2011, ako aj zo skutočností, že má dve vyživovacie povinnosti. Vyživovacia povinnosť na maloletého M. V. mu bola určená vo výške 120,-Eur a na M. V. vo výške 110,-Eur mesačne. Nakoľko v čase podania návrhu s priateľkou čakal ďalšie dieťa, vznikla mu ďalšia vyživovacia povinnosť. Pri určení výšky výživného bol do úvahy zobrať aj príjem jeho priateľky pri uhrádzaní všetkých odôvodnených výdavkov - platenie nájomného, splácaní pôžičky na auto, ako aj doprava do práce ako aj všetky ostatné odôvodnené výdavky, ktorá je však v súčasnosti na materskej dovolenke. Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že od určenia výšky výživného na plnoletého syna P. sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti platiť určenú výšku výživného.

Okresný súd aplikoval na danú vec ustanovenia § 62 ods. 1 , § 78 ods. 1 Zákona o rodine a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v čase posledného rozhodovania súdu vo veci vyživovacej povinnosti v konaní č. 4P/294/2012-35 zo dňa 16.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 28.08.2013, navrhovateľ dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 920,89,- eur, pričom okrem vyživovacej povinnosti k mal. P. a mal. M. , mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť , k mal. M., nar. XX.XX.XXXX . V súčasnosti nežije so svojou manželkou, ktorej mal. M. a mal. M. boli zverení do osobnej starostlivosti a otcovi bola určená povinnosť prispievať na výživu mal. M. sumou 120,-Eur mesačne a mal. M. sumou 110,-Eur mesačne. Odporca bol v tom čase maloletý vo veku 17 rokov, bol

študentom strednej školy, venoval sa športu a mal zdravotné ťažkosti, ktoré si vyžadovali pravidelnú návštevu lekára. Matka dosahovala priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 292,29 Eur /za obdobie apríl 2012 - marec 2013/. Žila v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý dosahoval mesačný čistý príjem vo výške 716,-Eur, inú vyživovaciu povinnosť nemala. Podľa názoru odvolacieho súdu, takto zistené pomery účastníkov odôvodňovali zvýšenie výživného na maloletého P. zo strany otca, avšak vo väčšej výške, akú určil súd prvého stupňa. Za primeranú odvolací súd považoval zvýšenie výživného na sumu 160,-Eur mesačne od 25.10.2012, t. j. od podania návrhu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že od poslednej úpravy výživného na maloletého P. uplynuli 4 roky a na strane maloletého došlo k takej výraznej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Za takúto výraznú zmenu pomerov aj odvolací súd považuje zvýšenie nákladov na maloletého v súvislosti s jeho prechodom na strednú školu, stravou, ošatením, športom a zdravotnými ťažkosťami. I za situácie, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, k mal. M., jeho zárobkové pomery odôvodňujú zvýšenie výživného na mal. P. na sumu 160,-Eur mesačne. Otec takto zaplatí na výživnom na mal. P. 160,-Eur mesačne, na mal. M. 120,-Eur mesačne a mal. M. 110,-Eur mesačne, spolu 390,-Eur mesačne. Po zaplatení výživného zostala otcovi na uspokojovanie jeho osobných potrieb suma 530,-Eur mesačne. Maloletému na uspokojovanie jeho osobných potrieb sa dostal prídavok v sume 23,10 Eur, zaplatené výživné od otca 160,-Eur, a od matky aspoň 80,-Eur, spolu 263,-Eur mesačne, čo je podstatne menej ako zostane otcovi. Matka dosahovala zárobok len vo výške 292,29 Eur, je však vydatá, a preto je povinný jej prispievať aj jej manžel. Jej manžel však nemá vyživovaciu povinnosť k maloletému P.. Dňa 10.01.2015 sa navrhovateľovi narodil syn V.. Žije s priateľkou v nájomnom byte spolu s maloletým synom. Mesačne za nájom platí 195,-Eur. V priebehu konania došlo k zmene a navrhovateľ sa presťahoval spolu s priateľkou a synom do nájomného bytu a v súvislosti nájmom bytu bude mať vyššie mesačné náklady asi o 70,-Eur. Nájomné bude platiť vo výške 202,-Eur mesačne a náklady na energie budú vo výške 70,-Eur, teda plyn 40,-Eur a elektrina 30,-Eur. Priateľka navrhovateľa asi v júni 2015 prechádza na poberanie rodičovského príspevku a z tohto dôvodu sa jej príjem zníži, pretože rodičovský príspevok je vo výške cca 200,-Eur mesačne. Do práce dochádza autom, a to z toho dôvodu, že pracuje aj cez víkendy, aj na poobedné smeny a spoje do práce nie sú dostačujúce, prípadne vôbec nie sú. Z tohto dôvodu uzatvoril zmluvu o pôžičke, pričom mesačne sú vo výške 99,11 Eur. Pôžička bola využitá nielen na nákup motorového vozidla a vyplatenie leasingu, ale aj na bežné výdavky v súvislosti s domácnosťou. Bolo to v súvislosti aj s jeho práceneschopnosťou, v dôsledku čoho nemal okrem nemocenskej iný príjem. Náklady na dopravu má vo výške asi 60,-Eur mesačne. Keďže sa mu narodil syn a jeho priateľka nekojí, majú zvýšené výdavky v súvislosti so zabezpečením potrieb ich syna. Mesačne potrebuje asi 4 balenia mlieka BEBA, pričom jedno balenie stojí 11,-Eur, plienky asi vo výške 30,-Eur, strava, kozmetika, čo je celkovo suma vo výške 100,-Eur. Súdu predložil doklad o nákupe kočíka, ako aj niektoré bločky, ktoré si odložil a z ktorých možno zistiť jednotlivé ceny za nákup potrieb pre ich syna. Príjem navrhovateľa je vo výške asi 750,- - 850,-Eur, v lete je príjem vyšší, pretože dostávajú dovolenkový plat a na Vianoce dostávajú vianočný, ktorý aj nemusí byť. Takže keď sa urobí priemer, jeho príjem je cca 900,-Eur mesačne, no môže sa stať, že zostane práceneschopný, ako bolo tomu aj v minulosti a jeho príjem výrazne klesol, bol vo výške 400,-Eur mesačne. Celkové náklady na plnenie vyživovacej povinnosti sú momentálne vo výške 390,-Eur a vzhľadom na jeho príjem a náklady spojené s narodením syna, nie je schopný plniť si takto určenú vyživovaciu povinnosť.

Odporca je študentom 3. ročníka Spojenej školy sv. Jozefa Nové Mesto nad Váhom. Finančné náklady spojené s návštevou školy sú vo výške 685,50 Eur. Je sledovaný v detskej neurologickej ambulancii z dôvodu závažného ochorenia. V súvislosti so zdravotným stavom má zvýšené náklady na lieky, výživové doplnky a dopravu na vyšetrenia. Odporca je hráčom OŠK Beckov a individuálne náklady na sezónu predstavujú cca 300,-Eur (športové oblečenie, náklady na dochádzku na tréningy, zápasy a sústredenia). Odporca sa snaží privyrobiť si, pričom jeho príjem bol v období od 09/2014 - 12/2014 vo výške 72,-Eur, čo v priemere predstavuje 18,-Eur mesačne. Od malička trpel epilepsiou a v súčasnosti rieši tento zdravotný problém. Má zvýšené náklady na vyšetrenia a mesačne na lieky vynakladá asi 50,- až 60,-Eur. Robil si aj vodičský preukaz, čo predstavovalo sumu 500,-Eur. Momentálne je v treťom ročníku gymnázia, čaká ho maturitný ročník a chcel by pokračovať v štúdiu na vysokej škole, na fakulte telovýchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave a len jedna prihláška ho bude stáť napríklad 70,-Eur. Okresný súd dospel k záveru, že návrh na zníženie výživného nie je dôvodný. Pri rozhodovaní o znížení výživného súd aplikoval ustanovenie § 62 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa naďalej trvá, pretože odporca i po tom, ako sa stal plnoletým, je študentom strednej školy a sústavne sa pripravuje na budúce povolanie, nie je schopný si zabezpečiť svoju výživu, napriek tomu, že sa snaží popri škole si privyrobiť. Vo vzťahu k zníženiu

výživného súd konštatuje čiastočnú zmenu pomerov na strane oboch účastníkov - navrhovateľa ako povinného a odporcu ako oprávneného, posudzujúc súčasne i pomery matky odporcu, hoci nie je účastníčkou konania v prejednávanej veci, so zreteľom na zmienenú zákonnú vyživovaciu povinnosť oboch rodičov odporcu, oboch stále povinných prispievať podľa svojich možností a schopností na jeho výživu za podmienok § 62 ods.1 v spojení s nasledujúcimi súvisiacimi ustanoveniami Zákona o rodine. Súd dodáva, že pri posudzovaní pomerov navrhovateľa nemohol plne (v celom osvedčovanom rozsahu) zohľadniť ako podstatné plnenie záväzkov navrhovateľa z titulu pôžičky a úveru, nákladov na nájomné, hoci v nájomnom byte (k zmene bývania došlo v priebehu konania, pričom navrhovateľ deklaroval zvýšenie nákladov na bývanie o 70,-Eur) býva so súčasnou partnerkou a maloletým synom, ako akceptovateľného dôvodu vo vzťahu k plneniu jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k deťom, ktoré sú so svojou výživou, vrátane odporcu, na neho odkázané, keďže v zmysle ustanovenia § 62 ods.5 Zákona o rodine má výživné na deti výslovne prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd nemohol prijať ako plne opodstatnenú ani argumentáciu navrhovateľa, deklarujúceho značne vysoké výdavky na výživu narodeného maloletého syna (na ktorých úhrade sa podľa svojich možností prirodzene podieľa i jeho partnerka) a súčasne usilujúceho o minimalizáciu výživného na syna P.. Súčasný pomery na strane navrhovateľa ako aj na strane odporcu neodôvodňujú zníženie vyživovacej povinnosti a preto návrh v celom rozsahu zamietol a ponechal úpravu vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi v rozsahu určenom rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/95/2013-54 zo dňa 28.08.2013. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh. Keďže súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, odporca bol v konaní úspešný a podľa § 142 ods. 1 O. s. p. by mu patrila náhrada trov tohto konania. Keďže si však odporca náhradu trov konania neuplatnil, rozhodol súd tak, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ a žiadal odvolací súd o zmenu napadnutého rozsudku, a to tak, že bude znížená jeho vyživovacia povinnosť vo vzťahu k odporcovi na sumu 100,- eur mesačne. Uviedol, že súd rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a to na základe predložených dôkazov, či už listinných dôkazov ako aj výpovedí navrhovateľa alebo odporcu. O zníženie výživného žiadal z dôvodu narodenia syna V.. Prestáhol sa z 2- izbového bytu do 3- izbového bytu, pričom mesačný nájom je vo výške cca 201,- eur, mesačná záloh na plyn 40,- eur, električka 30,- eur = 271,- eur. Má ďalších troch synov, na výživu ktorých platí sumou 160,- eur na P., sumou 120,- eur na syna M. a sumou 110,- eur na syna M.. Mesačne to predstavuje 390,- eur . Keďže má navrhovateľ prácu, v ktorej pracuje na 3 smeny alebo nepretržite, aj cez víkendy a sviatky a spoje do práce sú nevyhovujúce, preto dochádza do práce autom. Z tohto dôvodu uzatvoril zmluvu o pôžičke, mesačne to predstavuje 99,11,- eur. Pôžička bola využitá nielen na nákup motorového vozidla a vyplatenie leasingu , ale aj na bežné výdavky súvisiace s domácnosťou. Náklady na dopravu predstavujú cca 60,- eur. Taktiež na súde poukázal na skutočnosť, že jeho priateľka od júna nastúpi na rodičovskú dovolenku, kde rodičovský príspevok predstavuje cca 200,- eur. Jeho príjem je vo výške 750-850,- eur mesačne, v lete je vyšší. Keď sa spraví priemer, predstavuje jeho príjem cca 900,- eur mesačne. Celkový príjem s partnerkou dosahuje výšku 900-1100,- eur mesačne. Mesačné výdavky navrhovateľa spolu s partnerkou na bývanie sú 271+99,11,- eur pôžička +390,- eur výživné+60,- eur dochádzka za prácou+100,- eur na syna V. / umelé mlieko- 4 balenia, hygienické potreby, 2 balenia plienok, oblečenie, vakcíny na očkovanie a doprava k lekárovi/. Výdaje sú o 100-200,- eur vyššie ako príjmy a ročne to vychádza cca mínus 2000,- eur. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane navrhovateľa narodenie dieťaťa je celkom iste zmenou pomerov. 10.01.2015 sa navrhovateľovi narodil syn V. a podľa zákonného ustanovenia ZR je plnenie vyživovacej povinnosti jeho zákonnou povinnosťou. Syn P. si privyrába ako rozhodca písaním a vedie na základnej škole floorbaal a futbal. Navrhovateľ je rád, že je šikovný. Tu možno vidieť, že dospelý človek si privyrobit' vie, nakoľko novorodenec je plne závislý na svojich rodičoch. Súhlasí so zákonným znením § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Avšak nie na úkor životnej situácie otca, ktorý doteraz vždy riadne a načas platil výživné na plnoletého syna.. Citované ustanovenia Zákona o rodine, § 75 ods. 1 ZR, umožňujú zmeniť pôvodné rozhodnutie o výživnom pre plnoleté dieťa, ak sa menia pomery na strane dieťaťa/ plnoletého/ alebo na strane jeho rodičov. K tomu, aby mohla byť zmena uskutočnená, je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho i nového rozhodnutia. Samozrejme musí ísť o také zmeny pomerov na strane účastníkov konania- oprávneného i povinného, ktorá sa u nich výraznejším spôsobom prejaví. Táto zmena sa u mňa jednoznačne prejavila, narodením syna V. a syn P. by mal aspoň v minimálnej miere prihliadať aj na záujmy navrhovateľa a majetkové pomery.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že navrhovateľ vo svojom odvolaní nič nenapísal o ľudskej a rodičovskej zodpovednosti voči svojim deťom. S ohľadom na vek odporcu, jeho ďalšie štúdium na vysokej škole a tým aj jeho potreby je súdom stanovené výživné v roku 2013 minimálne a z toho dôvodu navrhol odvolaciemu súdu odvolanie navrhovateľa zamietnuť a potvrdiť rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom.

Krajský súd v Trenčíne, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa, nie je dôvodné.

Odvolací súd si v plnom rozsahu osvojil skutkový stav zistený okresným súdom, ktorý považoval za správny. Zo svojich zistení, vyvodil okresný súd aj správny záver a krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje nielen so skutkovými, ale aj právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na ne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva nasledovné:

V zmysle čl. 41 Ústavy SR, je vymedzený rámec ústavnej starostlivosti ochrany manželstva, rodiny a rodičovstva, kde okrem iného, je Ústavou zaručené právo detí, na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň právo rodičov, na starostlivosť o deti a ich výchovu. Zákon o rodine je jeden z rozhodujúcich zákonov, ktorým sa čl. 41 vykonáva. Výživné je v zmysle Zákona o rodine, právnym nárokom dieťaťa. Právo dieťaťa na výživné, je ovplyvňované právnymi skutočnosťami, ktoré vedú k vzniku, k zmene a zániku práva, na výživné.

Vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonnou povinnosťou trvajúcou do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

Priznané výživné v prípade, ak sa zmenia pomery, vychádzajúc z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí, v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečovanie ich odôvodnených potrieb, ako aj na strane rodičov a to zvýšením, alebo znížením príjmu, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane či už rodičov, alebo dieťaťa došlo.

Súdna prax, výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity, závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa, má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na potreby dieťaťa, uspokojujú obaja rodičia a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Zmena pomerov, môže nastať aj na strane rodičov dieťaťa. Môže to byť vznik, alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, zmena v ich majetkových a príjmových pomeroch, prípadne zmena v ich nevyhnutných výdavkoch a podobne. Pri určení výživného, resp. jeho zvýšení, alebo znížení, teda zmene, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, pričom u povinného na to prihliadne aj vtedy, ak sa tento vzdá bez dôležitého dôvodu, výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Preskúmané schopnosti na strane povinného, predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumieme nimi vlastnosti, dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu.

Zo znenia ustanovenia § 78 vyplýva, že prichádza do úvahy jednak zrušenie a jednak zmena, ktorou možno rozumieť zníženie alebo zvýšenie výživného. Ustanovenie rešpektuje dispozičný princíp a princíp

oficiality. Pre zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti voči plnoletému sa vyžaduje aktivita / ide výlučne o návrhové konania/ zo strany dotknutých strán. Pri plnoletých osobách sa tvrdená zmena pomerov v minulosti posudzuje ku dňu začatia súdneho konania. Najneskôr musí byť zmena pomerov daná v čase rozhodovania súdu. Nemožno rozhodnúť o zmene pomerov, ktorá má nastať v budúcnosti. Náležitosťou návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti je uvedenie údajov o tom, odkedy má byť zmena vykonaná. Ako vyplýva z podaného návrhu navrhovateľa zo dňa 11.12.2014, navrhovateľ sa domáha zníženia výživného na syna P. zo sumy 160,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, bez uvedenia účinnosti zníženia výživného s uvedením, že s priateľkou čakajú narodenie dieťaťa a teda vzniká ďalšia vyživovacia povinnosť. V priebehu konania navrhovateľ uviedol, že došlo k zmene pomerov, nakoľko sa mu dňa 10.01.2015 narodil syn V. a jeho priateľka asi v júni 2015 prechádza na poberanie rodičovského príspevku a z tohto dôvodu sa jej príjem zníži, pretože rodičovský príspevok je vo výške cca 200,- eur. Odvolací súd konštatuje, že v čase podania návrhu / ak by sme posudzovali zmenu pomerov od podania návrhu/ nedošlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, nakoľko navrhovateľovi sa narodilo ďalšie dieťa až 10.01.2015.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že posledná úprava vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi bola určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 4P/294/2012-35 zo dňa 16.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/95/2013-54 zo dňa 28.08.2013, ktorým bolo navrhovateľovi zvýšené výživné na odporcu zo sumy 116,18,- eur na sumu 160,- eur mesačne s účinnosťou od 25.10.2012, ktoré výživné je navrhovateľ povinný platiť k rukám matky odporcu, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné za obdobie od 25.10.2012 do 31.08.2012 určil súd vo výške 446,96,- eur, ktoré povolil navrhovateľovi splácať po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Odporca bol vo veku 17 rokov, bol študentom strednej školy, venoval sa športu a mal zdravotné ťažkosti, ktoré si vyžadovali návštevu lekára. Matka odporcu dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 292,29,- eur / za obdobie apríl 2012-marec 2013/, žila v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 716,- eur, inú vyživovaciu povinnosť nemal. Navrhovateľ dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 920,89,- eur / za obdobie apríl 2012- marec 2013, a do ktorého sú správne započítané aj ďalšie 2 platy/, okrem odporcu mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti, k mal. M., nar. 03.07.2004 a mal. M., nar. 04.11.2009. S manželkou nežil navrhovateľ v spoločnej domácnosti, ktorej mal. M. a mal. M. boli zverení do jej osobnej starostlivosti a otcovi bola určená povinnosť prispievať na výživu mal. M. sumou 120,- eur mesačne a na mal. M. sumou 110,- eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplýva, že príjem navrhovateľa je vo výške 976,- eur / príjem za obdobie od januára 2014- decembra 2014/, ktorý sa navrhovateľovi od poslednej úpravy výživného zvýšil, pričom mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, k maloletému V., nar. 10.01.2015. I napriek skutočnosti, že navrhovateľovi sa zvýšili výdavky na bývanie, nakoľko sa v priebehu konania presťahoval, a tieto predstavujú sumu vo výške 200,69,- eur, pričom v novembri 2013 si zobral pôžičku, ktorú spláca sumou 99,11,- eur, tieto skutočnosti neodôvodňujú zníženie výživného. Výživné navrhovateľa voči odporcovi má prednosť pred dlhmi navrhovateľa. Navrhovateľ si mal byť vedomý, že presťahovaním do väčšieho bytu sa zvýšia náklady spojené s užívaním bytu, čo nemôže byť na úkor výživného na dieťa. Odporca je študentom 3. ročníka strednej školy, má zdravotné problémy, venuje sa športu, snaží sa však privyrobiť si. Z tejto činnosti dosahuje príjem vo výške 18,- eur mesačne/ za obdobie od 09/2014-12/2014/. Príjem matky odporcu je vo výške / základ dane za rok 2014 vo výške 2.467,- eur/. Manžel matky odporcu dosahuje príjem vo výške 820,- eur / za obdobie od januára 2014- do decembra 2014/. Na základe takto zistených zárobkových pomerov navrhovateľa sa odvolací súd plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý tento správne vyhodnotil schopnosti a možnosti navrhovateľa, matky odporcu, ako aj potreby odporcu. Navrhovateľ dosahuje príjem vo výške 976,- eur mesačne, pričom má ďalšie tri vyživovacie povinnosti. Neobstoja námietky navrhovateľa v odvolacom konaní, že príjem jeho priateľky sa od júna 2015 zníži na sumu cca 200,- eur, nakoľko táto zmena pomerov v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ešte nenastala. Pri plnoletých osobách sa tvrdená zmena pomerov v minulosti posudzuje ku dňu začatia súdneho konania. Najneskôr musí byť zmena pomerov daná v čase rozhodovania súdu. Nemožno rozhodnúť o zmene pomerov, ktorá má nastať až v budúcnosti. Odporca je vekovo starší, je študentom strednej školy a navrhované zníženie výživného by bolo podstatne nižšie, ako výživné určené na maloletého M., nar. 3.7.2004.

V konečnom dôsledku ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku navrhovateľa, spočívajúcu v tom, že odporca si privyrába ako rozhodca pískaním a vedie na základnej škole floorbaal a futbal a tu možno vidieť, že dospelý človek si privyrobíť vie, nakoľko novorodenec je plne závislý na svojich rodičoch. Navrhovateľ opomenul tú skutočnosť, že odporca sa sústavným štúdiom pripravuje na svoje budúce povolanie a vykonávanie inej činnosti je len prechodného charakteru, nie je to trvalý, sústavný príjem odporcu.

Z uvedených dôvodov, krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p., tak že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní ich náhradu nepriznal, pretože tento si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy ani nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .